

I.

ALMA PÅ MÅRBACKA 1925-1931

I GÖSTA BERLINGS SAGA kallas gården Mårbacka för Lövdala och kyrksocknen Östra Ämtervik är lika med Svartsjö socken. Lövdala ligger vid stranden av en sjö som inte längre finns och ett stycke nedanför huset är det fin vit sandstrand. Så berättar gårdens dotter Maja Lisa för lillpigan i boken *Liliecronas hem* om det vatten som speglade holmar och näs men som sedan länge var uttorkat och nu var bördig åkermark. Det enda som återstod av Svartsjön var en liten å som slingrade sig söderut genom den flacka och långsträckta Mårbackadalen. På våren dränkte den åkrarna med sitt smältvatten på sin väg ner mot sjön Fryken och i alla tider hade den ställt till bekymmer för Mårbackabönderna.

Mårbacka ligger mitt i Fryksdalen på den uttorkade sjöns östra strand med det höga Snipaberget i ryggen. Däruppifrån ser man så gott som hela dalen, allt från Östanås och Bergskog och höjderna som tonar bort mot finnskogen norrut och ända ner mot Nilsbyberget i söder. Österut och alldeles nedanför berget glittrar Gårdsjön som med sitt vatten en gång drev både järnbruk, såg och kvarn och bortom försvinner blicken in i vidsträckta skogsåsar som bildar gräns mot Klarälvdalen. Vänder man blicken mot väster är det längs Fryksdalshöjden som himmel och jord smälter samman och

Motstående sida.
Flygfoto över Mårbackadalen.
Foto: Kjell Sundström.